

EURÓPSKY PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument na schôdzu

A7-0143/2012

24.4.2012

SPRÁVA

o stratégii vnútornej bezpečnosti Európskej únie
((2010)2308 (INI))

Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci

Spravodajkyňa: Rita Borsellino

RR\900042SK.doc

PE473.725v02-00

SK

Zjednotení v rozmanitosti

SK

OBSAH

	strana
NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU	3
STANOVISKO VÝBORU PRE ZAHRANIČNÉ VECI	11
VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE	16

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o stratégii vnútornej bezpečnosti Európskej únie

((2010)2308(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom najmä na články 6, 7, 8, 10 ods. 1, články 11, 12, 21, 47 – 50, 52 a 53 Charty základných práv EÚ,
- so zreteľom najmä na článok 2 a článok 3 ods. 2 Zmluvy o Európskej únii a na kapitoly 1, 2, 4 a 5 hlavy V (Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti) Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
- so zreteľom na rozhodnutie Rady z 25. februára 2010 o zriadení Stáleho výboru pre operačnú spoluprácu v oblasti vnútornej bezpečnosti (COSI)¹,
- so zreteľom na Štokholmský program – otvorená a bezpečná Európa, ktorá slúži občanom a chráni ich a na oznámenie Komisie s názvom Vytvorenie priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti pre európskych občanov – akčný plán na implementáciu Štokholmského programu (COM(2010)0171),
- so zreteľom na stratégiu vnútornej bezpečnosti Európskej únie („Smerom k Európskemu bezpečnostnému modelu“) schválenú Radou 25. a 26. februára 2010,
- so zreteľom na stratégiu Európskej únie na boj proti terorizmu prijatú Radou 30. novembra 2005,
- so zreteľom na oznámenie Komisie Parlamentu a Rade s názvom Stratégia vnútornej bezpečnosti EÚ: päť krokov k bezpečnejšej Európe (COM(2010)0673),
- so zreteľom na oznámenie Komisie Parlamentu a Rade s názvom Prvá výročná správa o vykonávaní stratégie vnútornej bezpečnosti EÚ (COM(2011)0790),
- so zreteľom na oznámenie Komisie Parlamentu a Rade o posilnení chemickej, biologickej, rádiologickej a jadrovej bezpečnosti v Európskej únii – akčný plán EÚ v oblasti CBRN (COM(2009) 0273),
- so zreteľom na závery Rady z 24. a 25. februára 2011 o oznámení Komisie o stratégii vnútornej bezpečnosti Európskej únie,
- so zreteľom na závery Rady z 8. a 9. novembra 2010 o vytvorení a vykonávaní politického cyklu EÚ na boj proti organizovanej a závažnej medzinárodnej trestnej činnosti,
- so zreteľom na závery Rady o stanovení priorít EÚ na boj proti organizovanej trestnej činnosti na roky 2011 až 2013,

---

¹ Ú. v. EÚ L 52, 3.3.2010, s. 50.

- so zreteľom na stanovisko európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov zo 17. decembra 2010 k oznámeniu Komisie s názvom Stratégia vnútornej bezpečnosti EÚ: päť krokov k bezpečnejšej Európe,
  - so zreteľom na správu Europolu o situácii a trendoch v EÚ v oblasti terorizmu (TE-SAT 2011),
  - so zreteľom na Europolom predložené posúdenie hrozby organizovaného zločinu (OCTA 2011),
  - so zreteľom na európsku bezpečnostnú stratégiu z roku 2003² a na správu o jej vykonávaní z roku 2008³,
  - so zreteľom na svoje uznesenie z 25. novembra 2009 o oznámení Komisie Európskemu parlamentu a Rade – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti pre občanov – Štokholmský program⁴,
  - so zreteľom na svoje uznesenie z 25. októbra 2011 o organizovanej trestnej činnosti v Európskej únii⁵,
  - so zreteľom na svoje uznesenie zo 14. septembra 2011 o úsilí EÚ v boji proti korupcii⁶,
  - so zreteľom na svoje uznesenie zo 14. decembra 2011 o politike EÚ v oblasti boja proti terorizmu: hlavné úspechy a budúce výzvy⁷,
  - so zreteľom na judikatúru príslušného európskeho a vnútroštátneho ústavného súdu, ktorá sa zaoberá kritériom proporcionality a potrebou jeho dodržiavania zo strany verejných orgánov v demokratickej spoločnosti,
  - so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
  - so zreteľom na správu Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci a stanovisko Výboru pre zahraničné veci (A7-0143/2012),
- A. keďže nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy sa ešte viac skonsolidoval priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, pokiaľ ide o dodržiavanie základných práv a rozličné právne systémy a tradície členských štátov; keďže politiky v tejto oblasti patria do spoločnej právomoci Únie a členských štátov v súlade s ustanoveniami zmluvy;
- B. keďže Lisabonská zmluva teda pevne zakotvila bezpečnostnú politiku EÚ do osobitnej zásady právneho štátu EÚ a položila základy pre rozvoj programu bezpečnosti, ktorý je podrobne rozdelený medzi EÚ a členské štáty a ktorý podlieha demokratickému dohľadu

² Bezpečná Európa v lepšom svete – Európska bezpečnostná stratégia, schválená na zasadnutí Európskej rady, ktoré sa konalo v Bruseli 12. decembra 2003, a vypracovaná pod vedením vysokého predstaviteľa EÚ Javieru Solanu.

³ Správa o vykonávaní Európskej bezpečnostnej stratégie – zaistenie bezpečnosti v meniacom sa svete, S407/08.

⁴ Ú. v. EÚ C 285E, 21.10.2010, s. 12.

⁵ Prijaté texty, P7_TA(2011)0459.

⁶ Prijaté texty, P7_TA(2011)0388.

⁷ Prijaté texty, P7_TA(2011)0577.

na úrovni EÚ a na vnútroštátnej úrovni; keďže posilnenie tejto politiky sa musí uskutočniť na základe demokratických hodnôt, ľudských práv a základných slobôd;

- C. keďže bezpečnostná politika musí vo všetkých svojich aspektoch zahŕňať prvok prevencie, ktorá je osobitne nevyhnutná v období, keď sa hospodárske a sociálne nerovnosti prehlbujú, a ohrozujú tak účinnosť základných práv;
  - D. keďže Štokholmský program zdôraznil, že na to, aby sa naďalej zvyšovala bezpečnosť v rámci Únie a chránili sa tak životy a bezpečnosť občanov a bojovalo sa proti organizovanej trestnej činnosti, terorizmu a iným hrozbám, by sa mala vypracovať stratégia vnútornej bezpečnosti EÚ, ktorá by však súčasne mala rešpektovať základné práva, zásady medzinárodnej ochrany a zásady právneho štátu;
  - E. keďže ani členské štáty, ani Komisia zatiaľ neuvažovali o úlohe Parlamentu v tomto procese, a to napriek nadobudnutiu platnosti Lisabonskej zmluvy;
  - F. keďže oznámenie Komisie o stratégii vnútornej bezpečnosti na roky 2010 – 2014 stanovilo päť prioritných oblastí, v ktorých môže EÚ poskytnúť pridanú hodnotu, konkrétne predchádzať závažnej a organizovanej trestnej činnosti, terorizmu a počítačovej kriminalite a bojovať proti týmto javom, posilňovať riadenie vonkajších hraníc a zvyšovať odolnosť voči prírodným katastrofám a katastrofám spôsobeným ľudskou činnosťou;
  - G. keďže prvá výročná správa Komisie o vykonávaní stratégie vnútornej bezpečnosti potvrdila, že všetkých päť cieľov stanovených v roku 2010 je naďalej platných, a načrtla súčasnú situáciu, dosiahnutý pokrok a ďalšie kroky;
  - H. keďže sa v Štokholmskom programe uvádza, že „vypracovanie, monitorovanie a vykonávanie stratégie vnútornej bezpečnosti by sa malo stať jednou z prioritných úloh výboru COSI“;
1. víta prácu, ktorá sa vykonala s cieľom vytvoriť stratégiu vnútornej bezpečnosti a stanoviť hlavné zásady podporujúce model európskej bezpečnosti vypracovaný v rámci stratégie vnútornej bezpečnosti, najmä pokiaľ ide o posilnenie vzťahov medzi bezpečnosťou, slobodou a súkromím a o spoluprácu a solidaritu medzi členskými štátmi; zdôrazňuje, že bezpečnostné opatrenia EÚ a jej spolupráca musia byť v súlade so záväzkami Únie v oblasti základných práv a musia sa zameriavať na cielené presadzovanie práva a spravodajské činnosti s preukázanou schopnosťou znižovať mieru kriminality a predchádzať teroristickým útokom;
  2. zdôrazňuje, že sloboda, bezpečnosť a spravodlivosť sú ciele, ktoré sa musia sledovať súčasne, a je presvedčený, že vykonávanie Charty EÚ musí byť základom každej plnohodnotnej stratégie vnútornej bezpečnosti; pripomína, že na dosiahnutie slobody a spravodlivosti sa bezpečnosť musí vždy vykonávať v súlade so zásadami zmlúv, zásadami právneho štátu a so záväzkami Únie v oblasti základných práv;
  3. berie na vedomie pokrok, ktorý dosiahli členské štáty a Komisia v súvislosti s politickým cyklom EÚ v oblasti organizovanej a závažnej medzinárodnej trestnej činnosti, s cieľom vykonávať všeobecné strategické ciele prostredníctvom opatrení založených na medzivládnej spolupráci na operačnej úrovni; je však presvedčený, že je nevyhnutné

jasné rozdelenie úloh medzi EÚ a členské štáty, že je potrebné, aby Parlament bol súčasťou procesu vypracovania politik, ich vykonávania a vyhodnocovania výsledkov, a že v roku 2013 by sa malo uskutočniť podrobné hodnotenie európskeho politického cyklu; okrem toho sa domnieva, že vzhľadom na svoju povahu by sa cyklus mal premenovať na „operačný cyklus EÚ“; vyzýva členské štáty, aby pravidelne posudzovali, ako sa vnútroštátne programy boja proti organizovanej trestnej činnosti dopĺňajú s programami, ktoré sa musia rozpracovať v európskom meradle, a analyzovali dosiahnuté výsledky a budúce vyhliadky z európskeho strategického a operačného hľadiska, pričom sa zapoja inštitúcie EÚ, príslušné agentúry EÚ a národné parlamenty;

4. okrem toho sa domnieva, že na vykonávanie tejto stratégie je veľmi dôležité zabezpečiť vo viacročnom rámci na roky 2014 – 2020 dostatok finančných prostriedkov prostredníctvom príslušného fondu;
5. pripomína, že právomoci v oblasti bezpečnostnej politiky sú rozdelené medzi EÚ a členské štáty a že je to oblasť, v ktorej sa musí dodržiavať zásada subsidiarity; domnieva sa, že rámec stratégie vnútornej bezpečnosti by prostredníctvom komplexného a uceleného prístupu mohol byť prínosom k úsiliu všetkých inštitúcií EÚ a členských štátov v tejto oblasti;
6. domnieva sa, že dôležitým predpokladom účinnej stratégie vnútornej bezpečnosti je komplexná analýza hrozieb vyžadujúca riešenie vypracovaná na úrovni EÚ, ktorá je založená na dôkazoch a poznatkoch, a domnieva sa, že Europol s pomocou ďalších inštitúcií, orgánov a agentúr EÚ by mal takúto analýzu v rámci celej EÚ uskutočniť na základe transparentnejšej a spoľahlivejšej metodiky posudzovania hrozieb, vychádzajúc z príspevkov z členských štátov;
7. pripomína, že Európsky parlament je teraz plnohodnotným inštitucionálnym aktérom v oblasti bezpečnostných politik, a preto je oprávnený aktívne sa zúčastňovať na určovaní základných prvkov a priorít stratégie vnútornej bezpečnosti a modelu bezpečnosti EÚ a na hodnotení týchto nástrojov aj prostredníctvom pravidelnej kontroly vykonávania stratégie vnútornej bezpečnosti, ktorú spoločne uskutočňujú Európsky parlament, národné parlamenty a Rada v súlade s článkami 70 a 71 ZFEÚ a s článkom 6 ods. 2 rozhodnutia Rady o zriadení výboru COSI;
8. schvaľuje v tejto súvislosti a na základe existujúcej spolupráce medzi Európskym parlamentom a parlamentmi členských štátov myšlienku „parlamentného politického cyklu“ – ktorý sa nakoniec musí okrem iného prispôsobiť výročným správam Komisie v tejto oblasti – zakončený výročnou správou Parlamentu o súčasnom stave stratégie vnútornej bezpečnosti;
9. zdôrazňuje význam súdržnosti a súčinnosti medzi vnútornými a vonkajšími aspektmi bezpečnosti a podčiarkuje, že je dôležité, aby sa zaručil súlad opatrení a krokov vykonávajúcich stratégiu vnútornej bezpečnosti so záväzkami Únie v oblasti základných práv, najmä súlad s článkami 2, 6 a 7 ZEÚ, ako i s cieľmi vonkajšej politiky uvedenými v článku 21 ZEÚ a s medzinárodným právom v oblasti ľudských práv a medzinárodným humanitárnym právom; berie na vedomie spoločný dokument o posilnení väzieb medzi spoločnou bezpečnostnou a obrannou politikou (SBOP) a aktérmi v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ako i kroky uvedené v pláne; zdôrazňuje význam primeranej

výmeny informácií, konzultácie a spolupráce s príslušnými subjektmi, ako i význam riešení, ktoré udalosti skôr predvídajú, než na ne reagujú; so záujmom očakáva výsledok práce uskutočnenej v rámci vykonávania Štokholmského programu o komplementárnosti krokov členských štátov a EÚ, pokiaľ ide o vonkajší rozmer spravodlivosti a vnútorných vecí, ako i iniciatív zameraných na prípadnú aktualizáciu stratégie vonkajšej bezpečnosti EÚ;

10. zdôrazňuje, že celková stratégia vnútornej bezpečnosti by sa dlhodobo mala viac zamerať na preukázateľnú väzbu medzi vonkajšími hrozbami a neexistenciou či neefektívnym uplatňovaním stratégií a opatrení, ktoré by mohli byť silným prvkom predchádzania bezpečnostným hrozbám, ako je cieľná rozvojová pomoc, stratégie v oblasti znižovania miery chudoby alebo plány na obnovu po prírodných alebo človekom spôsobených katastrofách;
11. berie na vedomie vymedzenie piatich kľúčových oblastí, pre ktoré boli navrhnuté rôzne konkrétne opatrenia na úrovni EÚ a členských štátov; domnieva sa, že tieto ciele nie sú dostatočné a že poradie priorít mohlo mať lepšiu štruktúru; zdôrazňuje, že boj proti terorizmu a organizovanej trestnej činnosti je a musí zostať kľúčovou prioritou; domnieva sa, že sa tiež musí riešiť otázka odolnosti voči prírodným katastrofám a katastrofám spôsobeným ľudskou činnosťou vrátane zlyhaní kľúčovej infraštruktúry; poznamenáva však, že sa nezdá byť celkom odôvodnené ani vhodné začleniť do stratégie vnútornej bezpečnosti prijímanie opatrení v oblasti presadzovania práv duševného vlastníctva, ktoré sú súčasťou osobitnej podrobnej diskusie;
12. domnieva sa, že organizovaná trestná činnosť vo všetkých jej formách vrátane mafie predstavuje rastúce ohrozenie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti pre občanov EÚ a že boj proti nej musí zostať prioritou podľa odporúčaní uvedených v jeho uznesení z 25. októbra 2011 o organizovanej trestnej činnosti v Európskej únii, na základe osobitných údajov a informácií o existujúcej spolupráci medzi EÚ a členskými štátmi v boji proti mafii, praniu špinavých peňazí, korupcii, trestnej činnosti bielych golierov a ostatným formám organizovanej trestnej činnosti;
13. vyzýva Komisiu a Radu, aby v rámci bezpečnostnej agendy EÚ prioritne riešili boj proti korupcii a aby naň vyčlenili primerané množstvo prostriedkov, keďže v štokholmskom programe (4.1) je korupcia uvedená medzi nadnárodnými hrozbami, ktoré sú naďalej výzvou pre vnútornú bezpečnosť Únie, čo si vyžaduje jasnú a komplexnú reakciu;
14. pripomína význam predchádzania a boja proti terorizmu a súvisiacim činnostiam – vrátane ich financovania – a so záujmom očakáva návrh administratívnych opatrení, ako napr. zmrazenie finančných prostriedkov patriacich osobám podozrivým z terorizmu podľa článku 75 ZFEÚ; mimo konkrétneho rámca stratégie vnútornej bezpečnosti ďalej vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zvážili prijatie osobitných právnych predpisov týkajúcich sa obetí terorizmu, ktoré by uznali ich verejný charakter a zahrnuli podrobnejšie ustanovenia zaručujúce obetiam primeranú ochranu, podporu a uznanie;
15. domnieva sa, že mimoriadne dôležité rozhodne bojovať proti environmentálnej, hospodárskej a podnikovej trestnej činnosti, ktorej vplyv je mimoriadne škodlivý pre životné podmienky občanov EÚ, a to najmä v čase krízy; v tomto smere vyjadruje hlbokú ľútosť nad opatreniami, ktoré prijali niektoré členské štáty a ktoré majú za cieľ oslabiť

tresty za trestné činy v týchto oblastiach; okrem toho zdôrazňuje rozpor medzi návrhmi v týchto oblastiach a stigmatizáciou niektorých menej významných trestných činov;

16. víta skutočnosť, že boj proti počítačovej kriminalite bol v rámci stratégie vnútornej bezpečnosti zaradený medzi priority, a zdôrazňuje, že je dôležité zamerať sa na prevenciu; berie na vedomie a podporuje prísľub Komisie rozpracovať v roku 2012 celkovú európsku stratégiu pre internetovú bezpečnosť; naliehavo vyzýva členské štáty, aby ratifikovali Dohovor Rady Európy o počítačovej kriminalite;
17. opätovne zdôrazňuje, že pre správnu stratégiu vnútornej bezpečnosti je veľmi dôležité posilnenie policajnej a justičnej spolupráce v rámci EÚ, ktorá musí zahŕňať príslušné orgány v členských štátoch, ako aj inštitúcie a agentúry EÚ; vyzýva Komisiu a členské štáty, aby toto posilnenie spolupráce zaradili medzi priority stratégie vnútornej bezpečnosti; ďalej žiada vytvorenie náležitých a stabilných právnych nástrojov uľahčujúcich využívanie dôkazov;
18. zdôrazňuje prínos misií uskutočňovaných v rámci SBOP k posilneniu dodržiavania zásad právneho štátu a udržaniu mieru a bezpečnosti v susedstve EÚ a vo svete, čo pomáha zabrániť zlyhaniu štátu a odstrániť bezpečné útočisko nadnárodného zločinu a teroristickej činnosti;
19. v tejto súvislosti ľutuje, že stratégii vnútornej bezpečnosti stále chýba primeraný „rozmer spravodlivosti“; v súlade so Štokholmským programom pripomína, že vzájomná dôvera sa musí posilniť postupným rozvíjaním európskej justičnej kultúry založenej na rôznosti právnych systémov členských štátov a na jednote prostredníctvom európskeho práva, a že justičné systémy členských štátov by mali byť schopné jednotne a účinne spolupracovať v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi tradíciami; domnieva sa, že na stanovenie súboru priorít v oblasti justičnej spolupráce treba hľadiť v rámci úzkeho prepojenia medzi všetkými rozmermi priestoru zakotveného v hlave V ZFEÚ, a to priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti; zdôrazňuje, že je dôležité, aby sa riadne vykonávali dohody o justičnej spolupráci uzatvorené s tretími krajinami;
20. domnieva sa, že pokiaľ ide o prepojenie medzi vnútornou a vonkajšou bezpečnosťou, treba naďalej podporovať spoluprácu EÚ s ostatnými medzinárodnými inštitúciami, ako sú NATO a OBSE;
21. zdôrazňuje, že boj proti terorizmu je prioritou stratégie vnútornej bezpečnosti, ktorej ciele a nástroje sa musia správne zhodnotiť, ako sa uvádza v jeho uznesení zo 14. decembra o politike EÚ v oblasti boja proti terorizmu: hlavné úspechy a budúce výzvy; zdôrazňuje, že sa naďalej musí uprednostňovať politika prevencie a ochrany spolu so stíhaním a reakciou; v tejto súvislosti sa domnieva, že je potrebné zamerať sa vo väčšej miere na cielené presadzovanie práva a spravodajské činnosti, ktoré preukázali schopnosť predchádzať teroristickým útokom a ktoré sú vykonávané v súlade so zásadami potreby, proporcionality a dodržiavania základných práv a na základe riadneho dohľadu a kontroly; pripomína, že toto je veľmi dôležité na to, aby sa EÚ stala dôveryhodným subjektom pri vnútornom aj vonkajšom presadzovaní základných práv;
22. považuje za mimoriadne dôležité, aby sa vytvorili mechanizmy prevencie, predovšetkým aby sa tak umožnilo včasné odhalenie znakov násilnej radikalizácie alebo hrozieb vrátane

hrozieb násilných alebo militantných prejavov extrémizmu; pripomína význam opatrení proti násilnej radikalizácii zraniteľných skupín obyvateľstva a so záujmom očakáva budúcu prácu siete EÚ na zvyšovanie povedomia o radikalizácii, ktorej poslaním je uľahčenie výmeny znalostí, uľahčenie informovanosti a určovanie inovačných riešení;

23. uznáva zameranie sa na bezpečnosť hraníc v rámci stratégie vnútornej bezpečnosti, domnieva sa však, že riadenie hraníc a mobilita ľudí nie sú iba otázkami týkajúcimi sa bezpečnosti, ale aj kľúčovými prvkami širšej politickej stratégie zahŕňajúcimi okrem rozmeru bezpečnosti aj politiku v oblasti prístahovateľstva, azylu a rozvoja na úrovni EÚ a politiky podporujúce hospodársky, sociálny a demokratický rozvoj a podporujúce ľudské práva v tretích krajinách; okrem toho zdôrazňuje, že je nutné snažiť sa o bezpečnosť rešpektujúcu výdobytky Únie, teda právo na voľný pohyb cez vnútorné hranice;
24. pripomína význam zaistenia koordinácie opatrení členských štátov týkajúcich sa riadenia vonkajších hraníc a zdôrazňuje, že úzka spolupráca susediacich krajín, ktoré hraničia s EÚ, je kľúčová na uľahčenie voľného pohybu a posilnenie solidarity a bezpečnosti na vonkajších hraniciach; zdôrazňuje, že postupné zavádzanie integrovanej správy hraníc by malo byť zamerané na uľahčenie cestovania;
25. domnieva sa preto, že v stratégii vnútornej bezpečnosti by sa mala ďalej odrážať vízia Štokholmského programu, a považuje za vhodné uskutočniť do konca roku 2013 strednodobé parlamentné preskúmanie Štokholmského programu s cieľom zhodnotiť jeho strategické, legislatívne a finančné priority; zároveň sa domnieva, že je potrebné doplnkové hodnotenie z hľadiska príslušných európskych agentúr, ktoré sa v súčasnosti „lisabonizujú“ (Europol, Eurojust a Európska justičná sieť), spolu s ostatnými agentúrami a orgánmi; pripomína, že činnosti a operácie agentúr musia byť v súlade s ich mandátom vymedzeným v rozhodnutiach týkajúcich sa ich zriadenia a fungovania a musia rešpektovať demokratické hodnoty, zásady, slobody a základné práva stanovené v Charte základných práv EÚ;
26. pripomína, že spracovanie a zbieranie osobných údajov v rámci stratégie vnútornej bezpečnosti musí byť za každých okolností v súlade so zásadami EÚ, týkajúcimi sa ochrany údajov, predovšetkým so zásadami potreby, proporcionality a zákonnosti, a s príslušnými právnymi predpismi EÚ v tejto oblasti; víta návrhy v oblasti ochrany údajov, ktoré Komisia predložila 25. januára 2012, domnieva sa však, že návrh smernice v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach a presadzovania práva musí byť ambicióznejší a musí obsahovať pevnejšie ochranné prvky, najmä v jej ustanoveniach o tvorbe profilov a spracovaní;
27. v tejto súvislosti opätovne potvrdzuje potrebu riadneho demokratického dohľadu nad agentúrami pre priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti a potrebu hodnotenia ich práce, s cieľom zabrániť riziku zotierania hranice „medzi politickým poradenstvom a skutočnou tvorbou politiky“ v súvislosti s týmito agentúrami;
28. naliehavo vyzýva podpredsedníčku/vysokú predstaviteľku a Komisiu, aby predložili svoj návrh – plánovaný na rok 2011 – týkajúci sa vykonávania doložky o solidarite, ktorý by nemal opakovať existujúce iniciatívy, ale skôr vymedzovať rámec pre použitie a koordináciu nástrojov, ktoré sú k dispozícii v rámci EÚ a na vnútroštátnej úrovni, vrátane SBOP v situáciách uvedených v článku 222 ZFEÚ; domnieva sa, že len s úplným

spektrom možností, ktoré otvorí vykonávanie doložky o solidarite medzi všetkými členskými štátmi, bude EÚ pripravená zamedziť každej konkrétnej hrozbe bezpečnosti jedného členského štátu alebo viacerých členských štátov a reagovať na takúto hrozbu bezpečným a koordinovaným spôsobom;

29. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii a národným parlamentom.

14.3.2012

STANOVISKO VÝBORU PRE ZAHRANIČNÉ VECI

pre Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci

k stratégii vnútornej bezpečnosti Európskej únie
(2010/2308(INI))

Spravodajkyňa výboru požiadaného o stanovisko: Ana Gomes

NÁVRHY

Výbor pre zahraničné veci vyzýva Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci, aby ako gestorský výbor zaradil do návrhu uznesenia, ktorý prijme, tieto návrhy:

1. pripomína, že hlavné spoločné hrozby určené v stratégii vnútornej bezpečnosti – predovšetkým organizovaná trestná činnosť, terorizmus a radikalizácia, počítačová kriminalita, korupcia a náročné úlohy týkajúce sa správy hraníc – majú vzájomne prepojené vonkajšie a vnútorné rozmery a že na zaistenie účinnosti každej reakcie sú potrebné koordinované a súdržné opatrenia v oboch oblastiach; nepopierateľný vplyv na vnútornú bezpečnosť majú taktiež životne dôležité opatrenia v oblasti odzbrojenia, nešírenia jadrových zbraní, rizík týkajúcich sa chemickej, biologickej, rádiologickej a jadrovej bezpečnosti a nezákonné obchodovanie, ktoré sa v prvom rade prijímajú v rámci nástrojov vonkajšej spolupráce;
2. vyzýva preto Komisiu, aby vypracovala oznámenie s usmerneniami, ako čo najlepšie preniesť prepojenie medzi vonkajším a vnútorným rozmerom Európskej bezpečnostnej stratégie a stratégie vnútornej bezpečnosti do prierezových cieľov a účinných politík, a očakáva, že sa to zohľadní v Európskej bezpečnostnej stratégii, ktorá je predmetom preskúmania; zdôrazňuje, že pre úspešnú realizáciu našich bezpečnostných cieľov má zásadný význam súdržnosť medzi vnútornými a vonkajšími aspektmi bezpečnosti EÚ a ich komplementárnosť;
3. zdôrazňuje význam komplexného prístupu k bezpečnostnej stratégii EÚ, ktorý vychádza z holistickej koncepcie ľudskej bezpečnosti založenej na ľudských právach, slobode, demokracii, zásadách právneho štátu, dobrej správe vecí verejných a mieri;
4. opakovane zdôrazňuje, že je potrebné, aby EÚ začlenila rozsiahly prístup týkajúci sa ľudskej bezpečnosti do svojich vzťahov s tretími krajinami, a to najmä pokiaľ ide o riadenie hraníc, migráciu, námornú bezpečnosť, boj proti organizovanej trestnej činnosti, terorizmu a obchodovaniu s ľuďmi a boj proti nestabilite alebo nedostatočnému rozvoju štátu;

5. v situácii po arabskej jari znova pripomína, že vnútorná bezpečnosť EÚ je neoddeliteľne prepojená s bezpečnostnou situáciou v jej susedstve; poukazuje predovšetkým na význam európskej susedskej politiky (Únia pre Stredozemie, Východné partnerstvo, Čiernomorská synergia) pre vonkajšie politiky EÚ a v tejto súvislosti vyzýva Komisiu a Európsku službu pre vonkajšiu činnosť (ESVČ), aby posilnili súčinnosť medzi EÚ a jej susedmi v záujme jednotného postupu pri riešení spoločných bezpečnostných problémov;
6. domnieva sa, že treba naďalej podporovať prehĺbovanie spolupráce s ostatnými medzinárodnými inštitúciami zodpovednými za bezpečnostnú stratégiu, ako sú napríklad NATO a OBSE;
7. uznáva pokrok dosiahnutý pri koordinácii vnútornej a vonkajšej bezpečnosti od zriadenia Európskej služby pre vonkajšiu činnosť prostredníctvom pravidelných neformálnych stretnutí zástupcov Politického a bezpečnostného výboru (PBV) a Stáleho výboru pre operačnú spoluprácu v oblasti vnútornej bezpečnosti (COSI), pracovných metód zameraných na posilnenú spoluprácu v oblasti vnútornej a vonkajšej bezpečnosti, záverov Rady o vnútorných a vonkajších aspektoch politiky boja proti terorizmu, spoločných pracovných dokumentov Komisie a ESVČ týkajúcich sa spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky (SBOP) a subjektov slobody, bezpečnosti a spravodlivosti a dokumentov o kybernetickom priestore, ako aj prostredníctvom vytvorenia medziútvarových skupín Komisie a ESVČ;
8. vyzýva však podpredsedníčku/vysokú predstaviteľku, Radu a Komisiu, aby posilnili mechanizmy koordinácie medzi príslušnými výbormi, pracovnými skupinami, útvarmi a agentúrami v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti a ESVČ vrátane misií a operácií v rámci SBOP a aby pritom využili najmä nové kapacity Situačného centra EÚ s cieľom poskytovať spoločné strategické analýzy, posúdenia hrozieb a včasné informácie všetkým zainteresovaným subjektom;
9. vyzýva podpredsedníčku/vysokú predstaviteľku, Radu a Komisiu, aby zabezpečili urýchlené vykonávanie plánu posilnenia väzieb medzi SBOP a priestorom slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý bol nedávno prijatý na zasadnutí členov PBV a COSI;
10. zdôrazňuje potrebu zaistiť účinné a trvalé prepojenie medzi vnútorným a vonkajším rozmerom európskej bezpečnosti vo veciach týkajúcich sa činností a priorit spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (SZBP), ako sú globálne odzbrojenie, nešírenie jadrových zbraní, riziká týkajúce sa chemickej, biologickej, rádiologickej a jadrovej bezpečnosti v EÚ aj za jej hranicami, boj proti terorizmu a radikalizácii v rámci európskych hraníc aj mimo nich a kybernetická bezpečnosť; domnieva sa teda, že koordinácia medzi vnútorným a vonkajším rozmerom bezpečnostnej stratégie EÚ by mala zahŕňať úzku a účinnú prierezovú spoluprácu medzi útvarmi, orgánmi, regionálnymi a tematickými oddeleniami a príslušnými útvarmi Komisie a ESVČ s cieľom zabezpečiť účinnosť a súdržnosť stratégie z hľadiska SZBP;
11. naliehavo žiada podpredsedníčku/vysokú predstaviteľku, aby zaistila celkovú politickú jednotnosť SZBP/SBOP, a to podporou koordinácie medzi príslušnými útvarmi Komisie a ESVČ s cieľom predísť zbytočnému zdvojeniu činnosti a úloh, predovšetkým v oblastiach, ktoré priamo súvisia s bezpečnostnými otázkami v EÚ i mimo nej;

12. nalieha vyzýva podpredsedníčku/vysokú predstaviteľku, aby zabezpečila, aby sa hrozby v oblasti vnútornej bezpečnosti, okrem iného tie, ktoré konštatovala Rada v rámci cyklu politik EÚ na boj proti závažnej a organizovanej trestnej činnosti, riadne zohľadnili v politikách a nástrojoch EÚ pre vonkajšiu činnosť EÚ a prostredníctvom týchto politik a nástrojov sa primerane riešili; zdôrazňuje, že hlavnými nástrojmi na riešenie prepojenia medzi vnútornou a vonkajšou bezpečnosťou sú pravidelné dialógy s tretími krajinami o politickej bezpečnosti, rokovania o doložkách týkajúcich sa spolupráce v oblasti bezpečnosti v medzinárodných dohodách, režimy reštriktívnych opatrení, strategické plánovanie nástrojov vonkajšej pomoci, stále predsedníctvo v Rade pre zahraničné veci a PBV, ako aj všetky pracovné skupiny SZBP; vyzýva podpredsedníčku/vysokú predstaviteľku, aby zabezpečila, aby sa v rámci vonkajšej činnosti EÚ primerane zohľadňovali európske a medzinárodné normy týkajúce sa ľudských práv, humanitárne právo, demokracia a zásady právneho štátu;
13. zdôrazňuje príspevok misií uskutočňovaných v rámci SBOP k posilneniu dodržiavania zásad právneho štátu a udržaniu mieru a bezpečnosti v susedstve EÚ a vo svete, čo pomáha zabrániť zlyhaniu štátu a odstrániť bezpečné útočisko nadnárodného zločinu a teroristickej činnosti; nalieha vyzýva členské štáty, aby uznali príspevok SBOP k vnútornej bezpečnosti prijatím národných stratégií do svojich systémov polície a súdnicstva a tam, kde je to vhodné, zaistili účasť v misiách v rámci SBOP;
14. zdôrazňuje, že je potrebné, aby ESVČ spolupracovala s Europolom a zapojila odborníkov v oblasti vnútornej bezpečnosti, a to najmä policajných odborníkov a odborníkov v oblasti právneho štátu, a tam, kde je to vhodné, ich tiež začlenila do delegácií EÚ ako prostriedok účinného zavedenia potreby lepšej koordinácie medzi vnútorným a vonkajším rozmerom bezpečnostných stratégií EÚ do praxe; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že mimoriadnym prínosom by bola výmena informácií a spoločné využívanie zdrojov s agentúrami pôsobiacimi v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Europolom, Eurojustom a Frontexom;
15. vyzýva podpredsedníčku/vysokú predstaviteľku a Radu, aby pre ESVČ vytvorili primerané mechanizmy, aby mohla využívať odborné poznatky pracovnej skupiny Rady pre vonkajšie aspekty boja proti terorizmu (COTER) spôsobom, ktorým sa zabezpečí väčšia súdržnosť v oblasti boji proti terorizmu, a aby v budúcnosti zväzili predsedu skupiny COTER do ESVČ; v tejto súvislosti tiež požaduje úzku spoluprácu a konzultácie medzi podpredsedníčkou/vysokou predstaviteľkou a koordinátorom pre boj proti terorizmu;
16. požaduje efektívnejší dohľad Európskeho parlamentu v rámci stratégie vnútornej bezpečnosti EÚ; v tejto súvislosti pripomína úlohu, ktorú Európsky parlament zohráva pri odhaľovaní hrubého porušovania bezpečnosti a zákonnosti a ktorá vyplýva zo spolupráce vlád členských štátov EÚ s programom mimoriadneho vydávania osôb vlády Georgea W. Busha; zdôrazňuje demokratickú kontrolu, ktorú môže Európsky parlament vo všeobecnosti zohrávať vo veciach vnútornej a vonkajšej bezpečnosti EÚ v spolupráci s národnými parlamentmi;
17. domnieva sa, že je potrebné prehĺbiť spoluprácu medzi informačnými službami členských štátov, ktoré by mohli zohrať veľmi dôležitú úlohu pri zavádzaní mechanizmovčasnej

prevencie a reakcie v prípade ohrozenia bezpečnosti EÚ alebo niektorého z jej členských štátov; v tejto súvislosti navrhuje, aby Európsky parlament v spolupráci s národnými parlamentmi zvážil vytvorenie osobitnej delegácie pre demokratický dohľad nad analýzou vykonávanou európskymi informačnými službami;

18. víta návrh Komisie na vypracovanie programu Horizont 2020 – rámcový program pre výskum a inovácie (2014 – 2020), ktorým sa začlenia civilné a vojenské spôsobilosti do úloh zahŕňajúcich civilnú ochranu, humanitárnu pomoc, riadenie hraníc alebo udržanie mieru; žiada Komisiu, ESVČ a členské štáty, aby širšie rozvinuli plánovaný postup predchádzajúci obstarávaniu s cieľom posilniť prepojenie medzi vnútornou a vonkajšou bezpečnosťou s rozsiahlymi a súdržnými civilnými a vojenskými spôsobilosťami;
19. opakovane zdôrazňuje svoju výzvu na posilnenie kapacít EÚ v oblasti reakcie na prírodné katastrofy a katastrofy spôsobené ľudskou činnosťou, ktoré môžu nepriaznivo ovplyvniť bezpečnosť ľudí a kľúčovú infraštruktúru, v EÚ i mimo nej a víta návrhy Komisie preskúmať na tento účel právne predpisy EÚ v oblasti civilnej ochrany;
20. naliehavo vyzýva podpredsedníčku/vysokú predstaviteľku a Komisiu, aby predložili svoj návrh – plánovaný na rok 2011 – týkajúci sa vykonávania doložky o solidarite, ktorý nesmie opakovať existujúce iniciatívy, ale vymedzovať rámec pre použitie a koordináciu nástrojov, ktoré sú k dispozícii v rámci EÚ a na vnútroštátnej úrovni, vrátane SBOP v situáciách uvedených v článku 222 ZFEÚ; domnieva sa, že len s úplným spektrom možností, ktoré otvorí vykonávanie doložky o solidarite medzi všetkými členskými štátmi, bude EÚ pripravená zamedziť každej konkrétnej hrozbe bezpečnosti jedného členského štátu alebo viacerých členských štátov a reagovať na takúto hrozbu bezpečným a koordinovaným spôsobom.

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	12.3.2012
Výsledok záverečného hlasovania	+: 50 -: 11 0: 0
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Sir Robert Atkins, Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Mário David, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Werner Schulz, Adrian Severin, Charles Tannock, Inese Vaidere, Kristian Vigenin, Boris Zala
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Laima Liucija Andrikiienė, Véronique De Keyser, Barbara Lochbihler, Monica Luisa Macovei, Carmen Romero López, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Hannes Swoboda, Indrek Tarand, Ivo Vajgl
Náhradník (čl. 187 ods. 2) prítomný na záverečnom hlasovaní	Philippe Boulland

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	12.4.2012
Výsledok záverečného hlasovania	+: 47 -: 2 0: 3
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Rita Borsellino, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Ioan Enciu, Frank Engel, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Monika Flašíková Beňová, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Juan Fernando López Aguilar, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu, Nuno Melo, Louis Michel, Claude Moraes, Jan Mulder, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Axel Voss, Renate Weber, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Alexander Alvaro, Vilija Blinkevičiūtė, Birgit Collin-Langen, Cornelis de Jong, Franziska Keller, Adam Kósa, Antonio Masip Hidalgo, Hubert Pirker, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Bogusław Sonik
Náhradníci (čl. 187 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Giles Chichester, Zita Gurmai